

ARGUMENTOWAĆ (7) *vb impf*

a nagłosowe oraz o jasne; e *prawdopodobnie jasne* (tak w argument).

praes 2 sg argumentujesz (1). ◇ 3 sg argumentuje (1). ◇ *praet* 3 sg m argumentował (1). ◇ *con* 3 sg m -by argumentował (2). ◇ *part praes act* argumentując (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Dowodzić, uzasadniać [*argumentari Lac sr*] (7) : Potym się w gadaniu żobopolnym mamy ćwiczyć/ przez które co w ktoreykolwiek rzeczy prawdziwego albo fałszywego ieft/ łatwo argumentując y rokując wynaiduiemy. *KwiatKsiąż* I; *MycPrz* II B2v; *CzechRozm* 44; kiedyby X. A. przyczyny/ które Ewanieliftowie przypominają/ wważał/ nigdyby tak nie argumentował *NiemObr* 89, 47; Takci bracie powiedam/ źle argumentuiełz *KlonWor* 77.

argumentować od czego (1): Náošťátek K. K. od mieyfcá argumentuie/ piżąc/ iż Antychryft miełzkánie fwe/ miał záfádzić ná piátku. *NiemObr* 173.

Synonim: dowodzić.

Cf ARGUMENTOWANIE, [ARGUMENTUJĄCY]